



# స్నేహాంత.

ఇది.

మే. వే.కళాదిరి అప్పారావు బహదూరు

గౌరవ రచయిత



తామిళం

సాహితీమిత్రా కురళాల.



## ప్రీతిక.

అంధ్ర! మహా జనులారా!

ఇందు వ్రాయబడిన విషయములన్నియుఁ బలువుఁకుఁ  
దేలినవేమైనను పద్మయావలయునుండిఁ చో, నొక్కసారి  
కంటె నెక్కువగఁ బట్టుంపఁబడుననియు, నందుచే, నీపం  
క్తుల పర్యవసానమగు, కన్యాధరశులఁ నిరసనను జనుల  
మనఁబుల కవసరమనితోచుననియు, వానకొంతయు, స్నేహ  
లతానవి యొనర్చిన దేహత్యాగమహృదియమన నెలకొల్పిన  
కరుణ, విచారము. ఆత్మశ్రమము కోపము మొదలగు వైకల్య  
ములన్నియు నుట్పిరిగొని కొంతయుఁ బ్రోత్సాహ పరుప  
నే దీనిని వ్రాపితిని.

ఇట్లెల కొందరు బంగాళీభూలికలు తగినకారణము లే  
కున్నను “పులినిఁ జూచి వక్కవారల పెట్టుకొనినట్లు” తాము  
కూడ స్నేహలతా దేవినముదరించి, యామె తనదేహము  
చేఁ బ్రాప్తింపజేసితి యిన్ని ప్రకాశమును, యానవసరముగఁ  
తమకర్తవ్యుఁలందు బడవేసి, నిందుకనగ్గించి ఆమెచేసిన గొప్ప

త్యాగమునకు (*Self-burning mania*) తమ్ముగారు  
 గొనెనుపిచ్చి, అను వేరు తెప్పించిరి. కాని యీదుఃస్థితియననే  
 స్నేహితులతాదేయము మనకుఁగల గౌరవము శ్లోకూడదని  
 యు, ముక్కు-నిరసన కార్యంబునందు నిరాదరణయు నిమి  
 ములకైవలెనను కలుగ గూడదని వాస్తవ్యంబు.

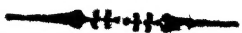
జే. డి. అప్పారావు

## ERRATA

పుట	పాదము	తప్పు	ఒప్పు
6	20	నెలకొను	నెలకొన
7	3	నర	నల
10	2	తనకిట్టి	తనకిట్లు
16	13	మఱియొర	మఱియెర



# స్నేహ ల త.



## ద్వీప ద.

కలయాపు వర్ణింపఁగఁగలేనుగాని  
విలసిల్లుచున్నదిఁగఁగలేదురంబు  
ప్రేమసారపుఁగనుల్ బింబఫలంపు  
రామణీయకమునఁగఁగజెల్లుమోవి,  
గలిగిన నెమ్మాముఁగఁగరములసారు  
చెలువైనతనుకాంతిఁగఁగిన్ని నెన్నడుము,  
మృదుపదంబులునింకఁగఁగెలఁతలతోఁగఁగ  
కొదవురూపవిలాసఁగఁగెమ్మొరియుండి  
చెలువులవశ్యులఁగఁగజేయఁగామినులు



బలుదార్లనుపయోగః పటచునవెల్ల  
 నూహించి నేఁజెప్పఁనురుధైర్యనిధికి,  
 స్నేహాలతకుఁ బితృః సేవానుమతికిఁ  
 దప్పకకలవందుఁదలఁచెదనె న,  
 నొప్పెడిసౌందర్యఁమువిద తానిత  
 యువజన విజయోపయోగంబునందుఁ  
 బ్రవశంబుగానీకఁ పరినైవమౌనుఁ  
 దనతల్లినితయఁదయతోడఁగొలిచె  
 ననిశ మాతనిసేమఁమారయుచుండె.  
 చెలువునిచిత్తంబుఁజెదరంగఁజేసి  
 వలపు చిక్కులలోనఁవడిల్లదోయఁజాలు  
 తరుణిపెన్నటి వేణిఁకొండ్రీకూడిమిని  
 గరమున సరిచేయఁగడునమృతయ్యె  
 గాంతుచుంబనములఁగర మొప్పఁజాల  
 నింతిఫాలముతంద్రీఁతెచ్చుదుఁఖ మను

కారుచీకటికినిఁగలువజేడయ్యె.  
 నోరచూపులనెంతయుదిక్కునైన  
 దనకువంపఁగఁజాలుతరుణికిన్దోయి  
 జనకునకనురాగఁసాగరంబయ్యె  
 బ్రీముఁడల్లఁబూనంగఁబెంపాటఁజాలు  
 చెయిదోయితండికిఁజేయూతలయ్యె.  
 వేయేలచెప్పంగఁవిష్ణువు సురలు  
 రాయలు కవులుధరను నర్వజనులు  
 కలముల మాటలఁగార్వఁబులందుఁ  
 బలుభంగులనుగోరిఁపైఁబెట్టుకొనెడు  
 కామినీశ్వంగారఁకాయంబు నబల  
 రామయ్యెయ్యెఁజేషఁరసికత్వమొనరన  
 బ్రీయధుజాంతరమునఁబెంపుంపఁజనక  
 నయముగాఁదండిఁనానందింపఁగోరి  
 యనయంబు జననిరోగాకాశితయగుటఁ

దనగృహ కార్యముఁబ్బఁజేయుచుండె;  
 పితరున్బొలఁగొల్చిఁ పీఠమైస్నేహ  
 లత నేత్ర పర్వమైఁ లాలింపనతఁడు  
 సుకుమారముగ ముద్దుఁ సుతఁ బెంచుచుండి  
 ప్రకటంబునై నట్టి పడఁతిగఁ గాములఁ  
 గాంచిసంతోషిందిఁ గర్వించితలఁచె  
 “మంచిభాగ్యముగాదె! మహిన్బిసుతలు  
 పుట్టుటహరికృపాఁ సన్ధ్యఁ జూడంగ  
 నిట్టిహుతురెయ్యానఁ దెలిటిపుణ్య  
 సతిగఁ గావునదీనిఁ సౌఖ్యంబునేలఁ  
 బతిగొల్పవానినిఁ బడసెద” ననుచు  
 నాతఁడంతటయేగిఁ యారసితఁ నదు  
 కూతునకను పెన్గిఁ కొడుకు నెంచునను  
 గానకయక్కటా! కలక త్రలోని  
 యూనివర్సిటియను నురుతిర విపణి

లోనొక్కధీమంతుః॥ లోకంబునటులఁ  
 దానునుగొననెంచె॥ ధనమెంతొయొసఁగి;  
 మారిజనములార!॥ పుష్కలతత్త్వ  
 పారగులార! యో॥ పంపితులార!॥  
 మనుజునమామ్రొయిట్టి॥ మనకాలమందుఁ  
 గనియెఱుంగమురాజ॥ కఠిన శాసనము  
 తప్పక యాపని॥ దండీచుననుచు  
 మెప్పురో! నామాట॥ నొక్కొంతవిరుడు  
 తెలియలేమన హిందు॥ దేశంబునందుఁ  
 బలునారుధనమాపై॥ బ్రలలేచ్చుబెంచి  
 ధర్మవర్తనమాలి॥ దయఁగొనఁదోలి॥  
 కూర్మిభావముమాలి॥ శంకగాములేలి  
 సుకుమారదేహిల॥ సాబగుమాటలను  
 ముకురకపోలల॥ గూడ్డుకూతులను  
 బెండిలిమిష బలి॥ పెనుదురైః

దుండగీనికి నై నఁ దరితమా ననక  
 కొండఱింతటికం బెఁ గూర్చునీతి  
 ముందెన్నోరూప్యముల్ ముకుపుగట్టమిని  
 గన్యకుమెడఁబు స్తిఁగట్టుటకొప్పు  
 రన్యాయమొచిరే! మారసిచూడ  
 మెడపు స్తికాదది మేదినిజనులు  
 కడుపుకూనలనెల్లఁ గఱిపిరెన  
 ధనమిచ్చువానికి దయలేకయమ్మి  
 వనుపుచోమెడఁగట్టువలుపొనుగాని  
 నిర్మలంబగు ప్రేమఁ నొకొనుదాని  
 ధర్మవర్యవసానఁ తాన్వీకం బగుచు  
 వతిపవిత్రబును ననదృశంబగుచు  
 చతురాశ్రమతాఁగి సాధనంబగుచు  
 నిరతసౌఖ్య విశేష నిధిమాగ్ధమగుచు  
 పరమారసాదక సావణంబగుచు

వెలయునై వాహికః వేదక వరయ  
 వరమాంసమునుదోభులమ్మనాకటికి  
 మనుజునంగడికి వంశముఁ చేసిరకట!  
 కనలేదే జనులార! కడునీచమైన  
 రొక్కఁపుఁ బెండ్లిఁడ్లఁ రోతసేయకయె  
 దిక్కుమాలిన పెక్కుఁదినములుగడువ  
 మనువుపేరున మఱిఁమఱి బేరమాడి  
 కనులుపూయుచుఁ బాలఁగతకు పిల్లివలె  
 లోకంబెఱుఁగదంచుఁగొననెంత  
 శీకార్యములకుఁ జేఁశ్శేమి యుండినను  
 చారమిక్రింద్రొన్నఁదప్పించవలకు  
 పేరుమాచ్చినఁ గార్యఁభేదఁబులదె  
 తరువాత స్నేహలఁతా దేవితండ్రి  
 వరునడి కలకతాఁపకనశాలలను  
 తేల్చెనయొక్కనిధీమంతువెదకి

.బోటనీశనికిత్తుంపూనియెత్తెన,  
 వనియెందివారితో, నాచారక్రితి  
 మనువు సేయగఁగోరు, మర్యాదనడుప  
 పాత్తు గొప్పగ వారు, శుల్కబుగోరి  
 రత్తతి సతడు వారడిగిర సాము  
 రినకుమిఁజ్ఞెనదాట, తలపోసిమిగుల  
 సనువుగావదని తదాత్మ బంధువు  
 గోరెళ్ళిల్కధ సంబుంకొంచెనూ, చేయ  
 వారుపట్టినప్పటి, వదలకయుండి  
 ధనములేదనియింత, దయబూసకుండి  
 జనకుండుతమకోర్కె, సనుకూర్పకున్న  
 పుత్రికై కొనరానూ, పోపొమ్మటనిరి  
 చిత్రమా పెండ్లిళ్ళు, సేయుదులను  
 నై ననోజనులారి! యల్లువారన్న  
 దానికై వారలందఱగడ, కోపింప

వారలొక్క రెళుల్క • వాంఛను మనరు  
 ధారత భూమిని • పలుచోట్ల నింక  
 కులటయాగాక బల్ • కుటిలయాగాక  
 తలఁగోతియగుగాక • దయమాగాక  
 ధనము తెచ్చెడి బాలఁ • దవిలికోరుదురు  
 ధనము లేమిని దవ్వు • తరుమఁజూచెదను  
 ఈపాపమవనిపై • నెల్లరదగుటఁ  
 గోపించియొక్కరి • క్రొంగింఁజూకు  
 దూరివారికి వేర • నొక్కంకునకువ  
 దూఱియాతనిపిచ్చి • తులువ, యటగ్గు  
 భూమిమరాచార • భూగంబులేటుల  
 సేమికారణమున • నేలునోగాని  
 స్వేచ్ఛకొని ప్పు • చేరిపనులు  
 నిచ్చింపవలక • యెగురయ్యెరయ  
 కావున దనులా! • సుమతిమీరు



భావిందివీనిమాంస్వగజేయలేరె  
 తనకిట్టిపితరుండుతగుభర్తదేగ  
 ఘనయత్నములజేయఁగాంచియున్నేహ  
 తమెచ్చి మెచ్చులొస్యంపులేటగు  
 చతురతఁజూపకఁదనకునియందు  
 నెప్పుడుఁగలకూర్మిహెచ్చుగాఁదనకుఁ  
 జెప్పి చెప్పకడబ్బుఁజేర్పంగవతఁడు  
 కష్టమందుటతనకతమందు నెఱిగి  
 యిష్టమింతయులేనిహితమాతోనతని  
 తగురీతివారింపఁదలఁచియుసిగ్గు  
 నగముచంపఁగజెప్పఁసాహసింపఁయ  
 లోలోనవెతఁజెందిఁలోలోపగుంది  
 చాలగామది నెంచిఁచాలతపించి  
 యురుముఖముననుండఁకొక్కనాడతఁడు  
 పఱతెంచియతిదీనఁభంగిగేహమున

క బలముద్దులకూతుఁగరు దేర నెదుర  
 చుబుకంబుఁబుదుకుచుఁసుధలొల్కుదాని  
 ముద్దుమాటలగ్రోలిఁమో మెంతయలర  
 తద్దయునటుగొంతఁతడవుంది చెంత  
 వనిఁజెప్పిలోనికిఁబాపి, ధానుండు  
 జనఁజేఁటినిమున్గఁజగతి యట్టులను  
 వెతలెల్లదనమదిఁవేవేఁగఁగ్రమ్మ  
 ఁక్షీతినాఁడు వారలుఁచింతింపనెంత  
 వనఁటలెత్తురుమగఁవారి పాలిఁటికి  
 తనయకల్గనదిఁధవుఁజేయవలకు  
 బాలబుద్ధినిఁగాచుఁబగువదియొకటి  
 బాలయువతికాగఁపతి నొప్పువాని  
 గొప్పబేరములిచ్చిఁకొనివచ్చుటొకటి  
 యొప్పినపతిదక్కఁనొకవేళ వార  
 లిష్టవర్తనమానిఁహీనజీవితము

దుష్టులైగఁగఁపినఁ మశ్చితయొకటి  
 హితముండి సంతానఁహీనయేయైక  
 పతివేరసతిఁదెచ్చుఁ ధయమదిగొకటి  
 ధవునిముందుగఁజావఁదగుణవయసున  
 భువివీడెననుదుఃఖఁపూర్ణతయొకటి  
 ప్రథమంబున నెభర్తఁపరలోకనరుగ  
 యైరిగవననుగొప్పఁ వెతయదియొకటి  
 మిగులఁగట్టిదియుఁ మోఁత కేరింకఁ  
 దగుభర్తఁదేలేమిఁతార్కాణగాదె  
 మదికివచ్చినవాఁడుఁ వాటికొప్పధనము  
 మొదలునిచ్చినగానిఁ మునిగఁజేకొనఁడు  
 నవకోమలాగియశాఁనానిడ్డకంటె  
 యువజనులకుధనంబుఁ బృనేయకట  
 కానిమ్మనాముగ్ధఁ కన్నతల్లికిని  
 వానోముపంటకుఁ నాప్రియ సుతకు,

నురుసౌఖ్య మొనగూడఁనున్నప్పుడేను  
 కొడువసేతు నెడబ్బుఁకొఱకానవిడక  
 ధనముచాలమిల్లుఁతగనమ్మియైన  
 దనయ పెండ్లిచేసిఁధన్యతఁగాంతు”  
 అనిదుఃఖమునబల్కెఁనాతండుచెంత  
 విన నేరులేడనుఁకఁద్రాంతిచేతఁ  
 ని గాబాలిక వెన్నఁగావచ్చితన్ను  
 వీనుల్గొయదంతఁపిన్న దెలుగడు!  
 అంతటనతఁడుతాననుకొన్నయట్టు  
 లెంతయువెనుదీకఁయింటినిగుడువ  
 పెట్టి, కాలేకిలోఁబెద్దపేరున్న  
 దిట్లనుఁగూఁతుకైఁతేనిశ్చయించె  
 తండ్రిమాటలవినిఁతలఁకిమాబాల  
 తేడఁగిఁమూదుఁఖంపుఁదీసతనంది  
 తను దూఱుకొని శుల్కఁధర్మంబుఁదెగడి

మనమందుశోషిల్లి మతి దింత చేసి  
 నిక్క-మాపితరుపూఁగి నిమాన్పజేయఁ  
 బెక్కుభంగుల నెంచిపిన్నతనమున  
 వలదన లేక తావగ చియునింటి  
 నిలుపునూర్గంబులెన్నియు నెంచు మండ  
 జనకుండునిల్లచుక్రిసమకట్టిపట్టి  
 దినముచేరఁగవచ్చేదీనతనింటి  
 వాటలందరుదుఃఖివశులై మెలఁగిరి  
 కోరి తెచ్చినమన్యుఁకొరకైనశుల్క  
 భారమోర్వఁగ లేనిపాటులిట్లుండు  
 కానియింతకుమూలఁకారణంబైన  
 తా నేలన్నహలఁతా దేవియిపుడు  
 శాంతంబునగుమోముసంధింపనింత  
 వంత లేక యెపూర్వంబై ఖరినుండ  
 మునుషుండువచ్చుచోఁబుట్టింటివారు

వర! యెట్లయిననంచుఁ చాన యెంచునొక్క  
 మగఁడువచ్చెడునన్నఁ మగువకునిష్ట  
 మగుఁగాక, కానియీఁయబలనుబోలు  
 పితరుమేలెంచనిఁపిల్లనెందైన  
 నతివలలోఁ జూడఁ మనువారిన్ల  
 స్నేహలతాదేనిఁ చెవులారవినియు  
 నూహించియొగినూరఁ కుండినదేమొ  
 ఇల్లుతాకట్టునఁకిచ్చెడిదినము  
 తెల్లవాఱఁగనంచుఁ దెలిసియెల్లరును  
 మనములబెగడఁదిఁ మఱితిండిఁదినక  
 జనిశియ్యలకంటిఁ జడివానఁదడువ  
 నంత నెల్లరువోవఁ నాస్నేహలత మఱి  
 యింతనవ్వలయంగఁ నెవ్వరులేమి  
 గాంచియొటరిగఁదాఁ గదిలోనికేగ  
 చంచలలోచనఁ స్వాతంత్ర్యమొలుక

నద్దముకడ కేగియలిసెలవేణి  
 ముద్దులొల్కఁగవిప్పిమురుప్రగాదవ్వి  
 మోమందముగదిద్దిఁమోహనాకార  
 రామయైమేల్ బట్టఁరాజిల్లఁగట్టి  
 తగుభూషలనుదాల్చిఁతనరూపుఁగాంచి  
 వనికొంత సేపుండిఁనమృతభావమున  
 నొక లేఖ నేమేమొఁమొగిలిఖియింది  
 ప్రకట స్థలినిదానిఁ బొగుగానుంచి  
 నేరినోకడుఁగొల్చిఁయేమేమొనుగివి  
 యారసితనవారఁలతినిద్రుంబ  
 తెలిసిమొగంబుపైఁస్థిరభావమూని  
 చలియింపనట్టిహఁస్తముతోడనేమొ  
 గైకొనిపైమేడఁగదాపున్నినెక్కె  
 నేకతంబిటులింతియేల జేసెనొకొ?  
 మగడువచ్చెడునన్నఁమదసంపదించి

మగువకాశ్యంగారః॥మహిమానుసరణిః  
 కమనీయనిజరూపః॥గర్వసంపదను  
 తమమేడపై నెక్కి॥తగువిరహమునఁ  
 జల్లగాలిని, మారు,॥చంద్రునిదిట్టి  
 యుల్లాసముగనుండు॥నుద్దేశమేమి  
 ఆరసిచూడంగ॥నదికాదుకాదు  
 ధారిణి నెల్లర॥దైవంబుకృపను  
 ననియింపనృజియించి॥దయచేసివట్టి  
 ఘనశక్తినిధులైన॥గాలినిజంతుఁ  
 దిట్టునంతటిమారు॥తిక్కకుఁదగిన  
 వట్టిచేలతనంపు॥వదనంబున్నవా  
 లతతాల్పకుండన॥లఘుకార్యకరణ  
 కృతనిర్మితాంతవం॥కేతాననింబు  
 తాలిచెనదియెలగు॥తామ్రాహతాప  
 కీలావరీతాంతినికీతనలిల



మిళితచందనపంక్తి మృగమదసార  
 కలితాంగియైభోగి కాంతాళిబెగడ  
 నువిలాసమున నెంత సోలకుండగను  
 భువిదివియొండైన పూన్కిపోవిడని  
 నడక తీరదియేల! నాతియాంతరము  
 వడినెఱుంగఁగ నేరి వశముకాదయ్య!  
 హరిహరబ్రహ్మాదులగుదేవతలకె  
 దరముగాకుండదు తరిచడంబగుచు  
 బఱఁగునాకలమెట్లు భామాంతరంగ  
 చరితంబెరుఁగుధన్య శాలియానయ్య!  
 కానియాబాలతాఁగదు పూన్కిమేడ  
 పై నేగువోజేతఁబట్టిగొంపోవు  
 నవియేమి? చూడఁగ నగ్గిపుల్లలను  
 రవులుచు పెట్టికిరససీలబుడ్డి  
 వలెదోచె వీనితో వనితకేపనియ్యె?

ఆ—మేమి! వెలినుండి యటపెందుకొటకు  
 పోయిచూచెద మేమి! పోయెనోయచట  
 ఇదియేమి! మేడపై నీవెలుంకేమి!  
 హృదయభీకరముగా నేపాగుచుండె  
 లెండింటివారంతలెందుపైమేడఁ  
 జండతేజమదేమి! చనిచూడు"డనుచు  
 ప్రక్కదేవళములో, బ్రాహ్మణుండొకఁడు  
 పక్కబిగ్గునవచ్చి పేరెలుంగునను  
 నిదురించు వారల నెఱివీడిలేపి  
 పద, ముచునామేడపైకిఁ గొంపోవ  
 కటకగురునేత్రంపు కాంతిచెంగటను  
 వరలెడుశశికళావైఖరిమీఱి  
 మహిషరాక్షసరక్తమయఖడ్గశోణ  
 మహితతేజమునదు మునుగాలిమీఱి  
 తేజరిల్లుమయూఖిదీప్తికినదుమ

రాజిల్లుక మలాపుఁగ మణినిమిటి  
 వరనిష్ఠఁడవతపోఁగ వహ్నులనడుమ  
 నురుకాంతి నొప్పెడిఁయోగినిమిటి  
 ఘనసర్పముఖవిషాఁగ్రాంతకాంతులను  
 మినికెడితలతాయఁగ మెఱుపునుమిటి  
 యొడలంత పెనుమంటఁలుబిడ్డెగఁగఁ  
 నెడమిఁక వేడిమిఁయెల్లదగ్గఁగ మృ  
 సాహసంబున నిల్చిఁచలియింపకున్న  
 స్నేహలతనుగాంచిఁచెదరగుండియలు  
 కాళ్లునోరాడకఁకనులు మఱఁతనడ  
 కల్లోలమునఁగొంతఁకాలమట్లుండి  
 మనసు తెల్విఁబడంగఁమగువతిఁరెరిగి  
 కనువార లెల్లఱొక్కటచెంత కుఱికి  
 కాలిపోయినచీరఁక మువడిలాగి  
 తూలికూలెడిబిడ్డఁదొడలపైనుంచి

నిలువజాలక దేహః నిలయంబువాసె,  
 తరువాతనింటిలోఁ దండ్రీకీలేఖ  
 దొరకెనందలివాక్యః ధోరణివల్కె  
 “నాయనా! యిల్లమ్మిఁ నా పెండ్లిమీరు  
 సేయ నెంచుటయెంతఁ దింతాకరంబు  
 కానియింతటికష్టఁ కార్యభారంబుఁ  
 బూను నవశ్యంబుఁ పోవురేఁ పటికి  
 నీపాడు పెండ్లికైఁ యిల్లుమీరమ్మి  
 మాపురేవును నిల్వఁ మఱిచోటులేక  
 గారియల్ పడుచుండఁ గాంచి నేనట్టు  
 లోరువఁ గలనయ్య! యిల్లంబులోన  
 మీకష్టములుమాన్పఁ మేలొండులేమి  
 నీకార్యమునుబూనిఁ యెంచిచేసితిని  
 పలువురొ పండితుల్ పరదేశములను  
 గలుగువంతులమాన్పఁ గడు నెంతుగాని

కాంతలురోదనాః క్రందనం బెగువ  
 స్వాంతంబులెఱుగకః సాహసంబుడుగ  
 నోరులఁ దెఱచికఃన్నులఁదేల్పవైచి  
 పూరుషుల్ మూఁగులఁపోల్కి-చూచుచును  
 గొంత సేపటిదాకఃకొయ్యలట్లుండి  
 చింతింప మనసులుః చేరంగమగుని  
 కాలయాపనమునః గార్యంబు లేమి  
 బాలచుట్టునుదీనః భంగిరోదించు  
 నతివలఁదొలఁగించిః యాలోనమూర్ఛ  
 మతి లేక పడియున్నః మగువ నెత్తికొని  
 వైద్యశాలకుఁ బోయిః పడివైద్యు చేత  
 నుద్యదాపథములః నువిదకిప్పింప  
 గుణ మొకింతయు లేదుః కోమలి తెలిసి  
 “ఘనయత్నములుసన్నుః గావలేవనుచుః”  
 బలికి పెనఱుటల బాధలనంది

తమభూమినన్యాయఃధర్మముల్ దెగడి  
 తమవారిబాధలుఁదయమాన్పరా రె?  
 పరమాత్ముక్రురుణావ్రభావంబుచేత  
 నరసియిదివనమేఁనంటించుచున్న  
 యగ్నిరాజిల్లిదుఁరాచారములను  
 భగ్నంబుగావింపఁబ్రజలమనసుల  
 చెలఁగునజ్ఞానంపుఁజేకఁటిదోలి  
 యిలనుఖంబుగఁజేసియేసాదుగాక!"

---

—















10759

